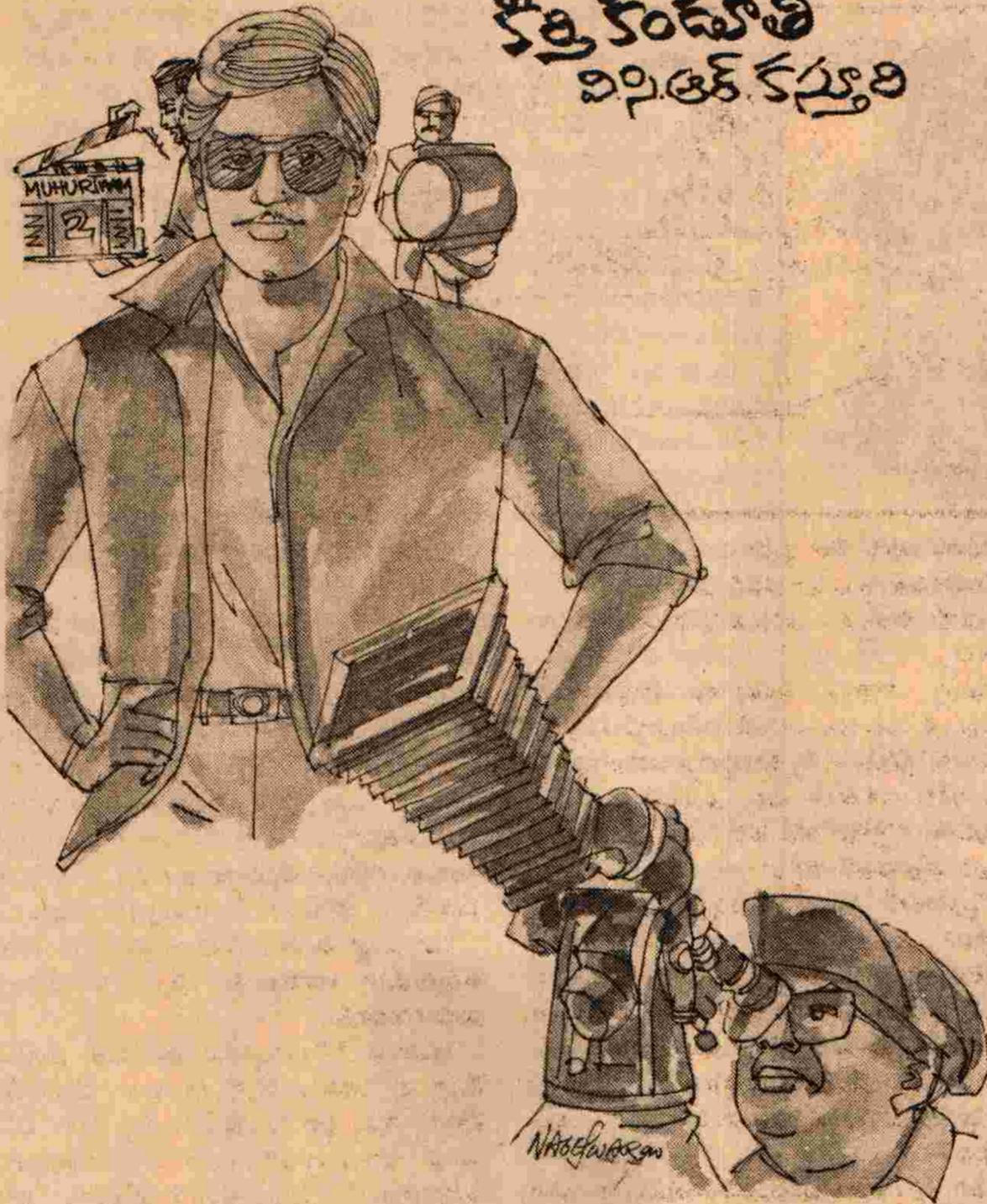

కీర్తి కంఠాతి విప్లవ కస్తూరి

“ప్రజల దృష్టి నుంచి మరుగున పడిపోయిన వృద్ధ నటుడిని. ప్రస్తుత తరానికి నేను చెప్పే దేముంటుంది?”

“అలా కాదు, సార్! పాతిక సంవత్సరాలకు పైగా ఎన్నో హిట్ చిత్రాలలో నటించి ప్రఖ్యాత నటుడుగా చెలామణి అయిన మీ నుంచి ఎన్నో విషయాలు వినాలని యువత ఉవ్విళ్ళూరుతోంది.”

“నే, నే! ఆ ఆర్కీ లైట్లు, తలుకు బెళుకుల మత్తు వదిలి ప్రశాంతంగా నా శివ జీవితం గడుపుతున్నాను. ఇప్పుట్లో నేను చెప్పే దేం లేదు. దశాబ్దం నుంచి ఈ ప్రజా బాహుళ్యానికి దూరంగా జరిగిపోయి నా కుటుంబంతో నిశ్చింతగా జీవిస్తున్నాను. మీ పత్రికల ప్రశంసలూ వద్దు, ఆ ప్రేక్షక సందేహపు అభిమానమూ వద్దు. నేను ఆ పోరాటంలో అలసిపోయాను. లీవ్ మీ ... లీవ్ మీ. యు కెన్ గో!” అంటూ కొద్దిగా గట్టిగా అరిచాడు సుమన్ బాబు. పెద్దగా నిట్టూర్చి మనుమరాలు అవర్ణను ఎత్తుకుని లోపలకు దారితీశాడు.

ఆ కేకలకు జయట నుంచి దర్వాన్, లోపల నుంచి కోడలు విశాలి ఆ హాలులోకి వచ్చి అచేతనంగా నిలబడ్డారు.

దర్వాన్ స్ప్రింగ్ డోరు తెరచి విలేకరికి దారి చూపిస్తుంటే అతను దెబ్బతిన్నవాడిలా చిన్నబుచ్చుకుని ముందుకు కదిలాడు. విశాలి కూతురు అవర్ణను మావయ్య చేతుల్లోంచి తీసుకుని - “మామయ్యా! మీ మూడ్ డిస్టర్బ్ అయిందనుకుంటాను. బ్లాక్ కాఫీ తీసుకు రమ్మంటారా?”

“థాం క్నమ్మా! అబ్బాయి ప్రకీర్తి ఫ్యాక్టరీ నుంచి రాలేదా?” అంటూ డ్రైనింగ్ టేబుల్ వద్ద చతికిలబడి శివ పురాణం పుస్తకం పఠిస్తున్నాడు.

క్షణంలో పరుగులాంటి నడకతో పొగలు కమ్మే బ్లాక్ కాఫీతో ప్రత్యక్షమయింది.

సుమన్ బాబుకు రాత్రివేళ 4, 5 కప్పులు బ్లాక్ కాఫీ తాగటం అంటే చాలా ఇష్టం.

అతని మన సెరిగిన విశాలి ఒక పెద్ద ఫ్లాస్కులో బ్లాక్ కాఫీ పోసి టేబుల్ మీద పెడుతూ - “మీరు ఆ విలేకరిని కసిరికొట్టారంటే మీ మనసుకు చాలా పెద్దగా గాయం తగిలిన ఫ్లాష్ బాక్ ఉండాలి. మీ మనసుకు ఊరట చెందుతుంది దనే నమ్మక ముంటే మీ నుంచి నాకు వినాలని ఉంది.”

“అమ్మో! నీకు కూడా ఫ్లాష్ బాకులూ, వగైరా మా సిని పరిభాష వంటబట్టేసిందే! అవర్ణ ఎలాగూ వడుకుంది. మీ ఆయన బంజారాలో మీటింగ్ - అయి ఇంటి కొచ్చేసరికి ఎలాగూ లే టవుతుందిగా! అందునా నువ్వు అనుకూలవతి అయిన భారత గృహిణి వాయె - భర్తతోనే భోజనం చేయాలనే సంప్రదాయం - ఓ.కే! నీకు ఓపిక ఉంటే చెబుతా నమ్మా!”

“చెప్పండి మావయ్యా! నాకు నిద్ర రావటం లేదు. బహుశా చాలా ఆనక్తిదాయకంగా ఉంటుంది దనే కుతూహలంగా ఉంది వినటానికి” అని కుర్చీలో కొంగు నిండుగా కప్పుకుని కూర్చుంది విశాలి.

“నే చెప్పబోయే ఫ్లాష్ బాక్ పెద్ద కథ! కీర్తి, ధనం అనే ఈ రెండు వస్తువుల వలయంలో చిక్కుకుని ఒక్కొక్క మెట్టూ ఎక్కుతూ నీ కళ్ల ముందు మీ రనుభవిస్తున్న ఈ భోగభాగ్యాల వెనుక నా కథ విను, తల్లీ, చెబుతాను” అంటూ గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి సెగలు కమ్ముతున్న కాఫీని ఒక పెద్ద గుక్కలో తాగేశాడు సుమన్ బాబు.

** ** *

అది నగరంలో చాలా అధునాతనమైన రెండు ఉంతస్తుల భవంతి. దాని ముందు లాండ్ స్కేప్ అంతా మెర్క్యురీ లైట్ల కాంతి విరజిమ్ముతోంది. ముందు గేటు వద్ద దర్వాన్ హుందాగా నిలబడ్డాడు.

ముందు హాలులో సుమన్ బాబు సిల్కూ లాల్సీ, ధోవతి ధరించి పేవరు చదవటంలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు. ఆరు వదుల వయసు దాటిన దన్నట్లు ప్రస్తుత మయ్యే బట్టతల. తేజోవంతమైన ముఖవర్ణను యౌవనంలో ఇతగా డొక అందగా డయ్యే ఉంటా దని తెలుపుతుంది. వక్కనున్న టీఫాయ్ మీద ఉన్న ఫ్లేట్లో జీడివప్పు ఒక్కొక్కటి తీసుకుని నములుతున్నాడు.

దూరంగా డ్రైనింగ్ టేబుల్ వద్ద కూర్చున్న ఆ రేళ్ల మనుమరాలు అవర్ణ - “తాతయ్యా! తాతయ్యా!” అని ఏదో అడుగుతూ పరుగెత్తుకుని వస్తోంది.

“ఏమి టమ్మా అప్పు! టిఫిన్ తిన్నావా?”
“తిన్నాను కానీ, నా కో కథ చెప్పావా?”
“ఇప్పుడు కా దమ్మా! రాత్రికి చెబుతా.”
“ఊఁ ... ఊఁ ... ఇప్పుడే చెప్పాలి. ... ఊఁ ...” అంటూ

ఆ లేత పిడికిళ్లతో తాతయ్య గుండె మీద గుద్దుతూ ఒళ్లొ కూర్చుని మారాం చేస్తోంది. సుమన్ బాబు ఆమె ఆ చిట్టి వట్టుకు పరవశించి ముద్దులు పెట్టి దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

“నా చిట్టి తల్లీ! చెబుతా నమ్మా విను.”

“మంచి రాజు కథ చెప్పు తాతయ్యా!”

“అనగా అనగా ఒక రాజు. ఆ రాజుకు ఎడుగురు కొడుకులు. ఎడుగురూ వేట కెళ్లి ఏడు చేపలు తెచ్చారు.”

“ఆ కథ వద్దు తాత! రోజూ అదే కథ చెబుతావు.”

ఇంతలో దర్వాన్ వచ్చి గుమ్మం దగ్గర నిలబడి, “సాబ్! తమ కోసం పేవరు మనిషి ... మిమ్మల్ని కలవాలట.”

“లోపలకు వంపు.”

ఓ ముచ్చై ఎళ్ల యువకుడు గుబురైన గడ్డంతో ఉన్నవాడు వచ్చాడు. “గుడ్ ఈవెనింగ్, సార్! నేను ‘చిత్రసీమ’ విలేకరిని. సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచికకు స్పెషల్ ఫీచర్ కింద మిమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూ చేసి కవర్ చేయాలని వచ్చాను.”

“మాది ఒక సామాన్యమైన మధ్యతరగతి కుటుంబం. మా తండ్రి ప్లీడరు వృత్తి చేస్తూ మా ఇద్దరి అన్నదమ్ములను చదివిస్తే, మా అన్న సుబ్బరామయ్య మా తండ్రి క్రమశిక్షణ తు.చ. తప్పకుండా అనుసరించి డాక్టరయ్యాడు. నేను బి.కాం. చదివే కాలేజీ రోజుల నుంచి నా కుండే ఇతర వ్యాపకాలతో చదువు మీద కన్నా సాహిత్య నాటక రంగాల మీదే ఆసక్తి ఉండేది. శ్రీవారి అని నాకు మంచి మిత్రుడు. రచనలు బాగా చేసేవాడు. అతని ప్రేరణతో మేం కొందరం కలిసి కాలేజీ బయట ‘రసమయి’ అని ఒక నాటక సమాజం స్థాపించి ముమ్మరంగా నాటకాలు వేయడం, తదుపరి పుట్టిన కాకినాడ సరిహద్దులు దాటి ఉరూరా ప్రదర్శించటంతో మా నాటక జిజ్ఞాస ఒక అకుంఠిత దీక్షగా రూపు దాల్చింది. మాలో తీరని తవన ఎన్నో పరిషత్తు నాటకాలలో పాల్గొనే దశలో మూడు సంవత్సరాల డిగ్రీ పూర్తి చేయటానికి అయిదేళ్లు వట్టింది.

“మే మంత తండ్రివాడు బిల్లలమే అయినందున ఒక రిద్దరు డబ్బున్న కుర్రాళ్లు తప్పించి నేనూ, శ్రీవారి నాటక ప్రదర్శన ఖర్చులు భరించడానికి భాగస్థులం కావటానికి ఇంట్లో చేతికొచ్చిన వస్తువు దొంగిలించి, అది అమ్మేసి ధియేటరు ఖర్చు, పోటీ నాటకాల ఖర్చులు వగైరా మేం భరిస్తూ ఎన్నో కష్టనష్టాల కోర్చి అహోరాత్రాలూ అవిరామంగా నాటక సేవే మా ఊపిరిగా చేస్తున్న ఆ తపః ఫలితంగా మా ఇద్దరికీ ఆంధ్రదేశం నలుమూలలా ఉత్తమ నటుడుగాను, ఉత్తమ రచయితగాను ఎక్కడ కెళ్లినా బహుమతులు, ప్రశంసలు, పీల్చులు!

“కొన్నాళ్లకు శ్రీవారి మంచి ఇతివృత్తాలతో కుటుంబ గాఢలు నాటకాలుగా రాసేవాడు. మా సమాజమే ఆ నాటకాలను ప్రదర్శించేది. ఆ సంవత్సరం మద్రాసులో ఒక ప్రతిష్ఠాత్మకమైన పోటీ నాటకాలు జరుపుతోంది ‘నెస్కా’ అనే సంస్థ. ఉత్తమ ప్రదర్శనకు రు.5,000 బహుమతి అకర్షణ. అందులో బహుమతులు పొందటం ఒక ఉత్తమ కళాకారుడికి మరపురాని యోగ్యత వ్రతం!

“శ్రీవారి ‘అనురసంధ్య’ అనే రసవత్తరమైన నాటకం రాశారు.

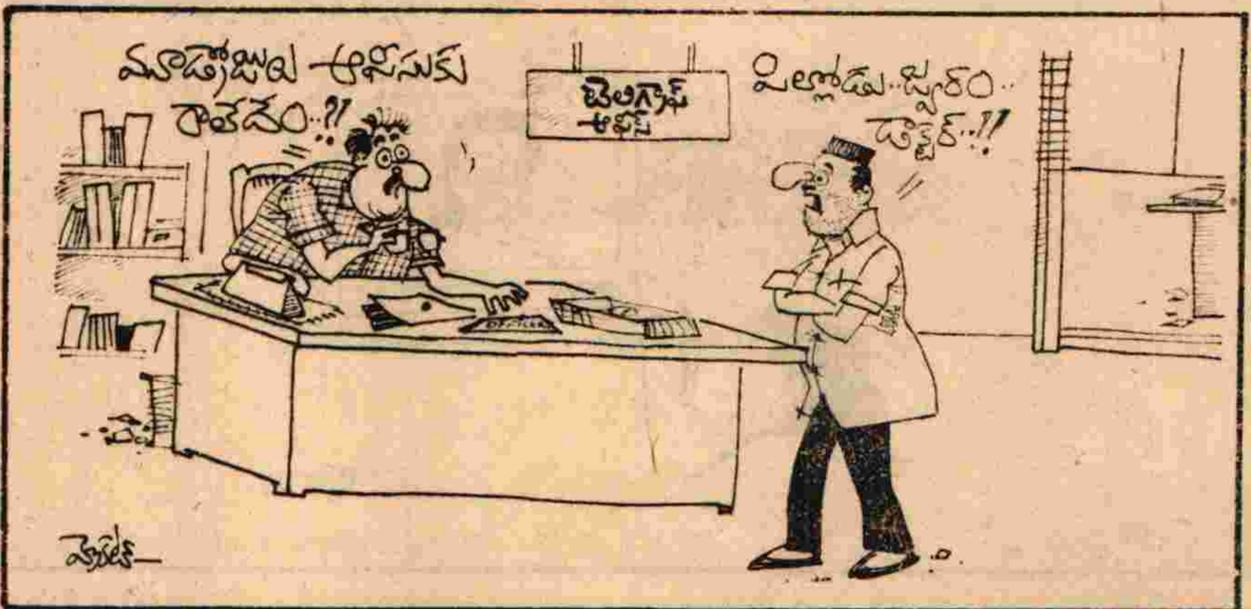
“అందులో క్లిష్టమైన హీరో పాత్రకు నన్ను ఎంపిక చేశారు.

“నిద్రాహారాలు కూడా త్యజించి రిహార్సల్స్ వేశాం.

“అన్ని రకాలుగా తయారై కాకినాడ ‘సూర్య కళామందిరం’లో టెన్స్ ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేశాం. ప్రేక్షకులంతా ఆ నాటకాన్ని ఓ ఉత్తమ కళాఖండం అని మా జబ్బులు చరిచారు. వత్రికలు వేనేళ్ల పొగిడాయి. పోటీ నాటకాని కెళ్లటానికి మాకు కొండంత ధైర్యం వచ్చింది.

“మా సమాజంలో టెక్నిషియన్లు, నటీనటులు మూటా ముల్లై నర్తుకని సర్కారు ఎక్స్ ప్రెస్ లో మద్రాసు ప్రయాణ మయ్యాం.

“కేసరి హైస్కూలులో మా సమాజానికి బస ఏర్పాటుయింది. ఆ పోటీ ఉత్సవాలు ప్రతిరోజూ హేమాహేమీల వంటి బృందాల ప్రదర్శనతో హోరెత్తిపోతోంది. ప్రతిరోజూ ఎంతమంది సినిమా పరిశ్రమలోని ప్రముఖులు వచ్చి ప్రదర్శనలు తిలకిస్తున్నారు.

“మాది అఖిరి రోజు ప్రదర్శన!
“బహుమతి ప్రదానం అఖిరి ఘట్టం.

“మాలో ఉత్సాహం ఉరకలు వేసి పోటా పోటీగా నటించాం.

“అన్ని నాటకాల ప్రదర్శనలు పూర్తయ్యాయి. రంగులు తుడుచుకుని మా నటీనటుల బృంద మంతా ఒక మూల ప్రేక్షకుల మధ్య కూర్చున్నాం. మా అందరిలో తుది పోటీ ఫలితాలు ఎలా ఉంటాయో, ఎవరికి బహుమతు లస్తాయో అనే ఉత్సుకత! - అదొక పోటీ పరీక్షకు వెళ్లినంతటి టెన్షన్!

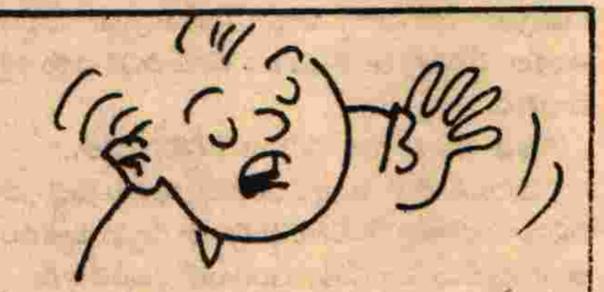
“ప్రేక్షకులలో కొందరి విమర్శకుల అంచనాలు, చర్చలు.

“తెర లేచింది. అధ్యక్ష ప్రసంగం అనంతరం కూచిపూడి నాట్య ప్రదర్శన జరిగింది. నిర్యాహకులు హడావుడిగా పీల్చులు స్టేజీకి ఒక మూల అలంకరించి వేదికను సిద్ధం చేసుకుంటున్నారు.

“మైకులో ఓ గొంతు ఇక బహుమతి ప్రదానం అనే ప్రకటన.

“ఒక్కొక్క పేరు ప్రకటించబడుతోంది. ఆ యా కళాకారులు వేదిక నెక్కి బహుమతు లందుకుంటున్నారు. హాలు మార్కెగే కరతాళ ధ్వనులు, ఆ ప్రజాబాహుళ్యపు ప్రోత్సాహ ప్రకటనా వర్షమే కళాకారుడిని వెరైక్కించే పరిమళ భరిత వన్నీటిజల్లు!

“ద్వితీయ ఉత్తమ ప్రదర్శన - ‘రసమయి కాకినాడ వారి అనురసంధ్య నాటకం.’ - హాలు దద్దరిల్లుతోంది. ఒక్కసారి నన్ను నేను సమ్మలేకపోయాను. శ్రీవారిని

ఉదాహరణ

“కొకతాళియానికి ఒక ఉదాహరణ చెప్పరా గోపి!” అడిగాడు టీచర్.

“రోడ్డు మీద నిల్చున్న వాళ్ల మీదకు వంతెన మీది రైలు ఎగిరి వచ్చి వడటం సార్!”

రశ్మి [గుంటూరు]

కుదిపి వేదిక మీదకు తోకం. మళ్లీ అవే చప్పుట్లు. వేదిక నెక్కి శ్రీవారి ఒక రోలింగ్ పీల్చు, నగదు ఉన్న కవరూ అందుకుంటున్నాడు. దాని వెంటనే మైకులోని గొంతు మళ్లీ -

“ఉత్తమ నటుడు - రసమయి కాకినాడ వారి అనుర సంధ్య నాటకంలో గిరి పాత్రధారి ‘సుమన్ బాబు’.”

“నా ఒళ్లు పులకరిస్తోంది. అడుగులు తడబడుతున్నాయి. చప్పుట్ల హోరులో నా వర్షస్సు కోటి కాంతులుగా వెలుగుతోంది. ఆ ఆనందం, ఆ తృప్తి, ఆ మడియ నా జీవితంలో ఒక మరపురాని ఘట్టం.

“నా చుట్టూ ఉండే మనుషు లందరి కంటే ఎంతో ఉన్నతుడుగా ఆకాశమంత ఎత్తుకు పెరిగిపోయిన మధురానుభూతి.

“ప్రముఖ సిని దర్శకులు బహుమతి ప్రదానం చేస్తూ నా నటనను వేనేళ్ల పొగడుతూ కరచాలనం చేశారు. నన్ను మా ‘రసమయి’ వాళ్లు వేదిక మీద నుంచి పూలదండలతో ముంచెత్తి మోసుకుంటూ తీసుకుపోతుంటే ప్రేక్షకు లెందరో పూలవాస! ప్లాష్ కెమెరాల మెరుపులు! కొందరు ఆటోగ్రాఫ్ ల కోసం నన్ను చుట్టుముట్టారు.

“జనం సద్దుమణిగారు. మేం ఒక్కొక్కరం ఆ నాటకానికి ఎంత శ్రమ వడ్డదీ, ఎలా కృషిచేసింది చర్చించుకుంటూ మా ప్రదర్శన సామగ్రి నర్తుకుంటున్నాం. పోటీ నిర్యాహక కమిటీ మెంబరు ఒకాయన మా దగ్గరకు వచ్చి నా గురించి వాకబు చేసి దగ్గరకు వచ్చాడు.

“సుమన్ బాబు గారూ! ప్రముఖ సిని దర్శకులు జి.ఎన్. రెడ్డిగారు ఒక క్రైమ్ సినిమా తీస్తున్నారు. అందులో మీకు విభిన్న పాత్రకు అవకాశమిస్తారట. కమిటీ రూమ్ లో కూర్చున్నారు. ఇది ఒక అపూర్వ అవకాశం! మీ రొకసారి రండి, మాట్లాడుదాం” అన్నారు.

“నడవండి వెడదాం” అని, శ్రీవారిని తోడు తీసుకుని ఆయన వెంట నడిచాం.

“మా సమాజ మంతా ఆ భాస్సు వదులుకోవద్దని, ఈ అరుదైన అవకాశం నా జీవితంలో ఒక పెద్ద మలువని న న్నాంతే ప్రోత్సహించి నన్ను మద్రాసు ప్రయాణం కట్టించారు. శ్రీవారి కూడా నాతోపాటు రైటర్ గా తన అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకోవటానికి నాతోపాటు రావటం నిర్ణయ మయింది.

“శ్రావణంలో చెల్లె పెళ్లి కని శ్రావణ గారే ప్రత్యేకం చేయించారు. వది రోజులలో చెల్లెలు రమ పెళ్లి ఇల్లంతా చుట్టాల పాడవుడి.

“మనసు వంచకళ్యాణియై మద్రాసు రోడ్ల మీద వరుగెడుతుంటే గుండె దిటవు చేసుకుని మర్యాద తెల్లవారు జామునే పాలవాడు కూడా రాకుండా ముందే నర్దుకున్న సూట్ కేస్ చేతపట్టి నిద్రలో ఉన్న తల్లికి నమస్కరించి ఇంట బయటకు అడుగువేశాన భారంగా ముందుకు కదిలాను.

“భూసభోంతరాళాలు బద్ధలైనా నగరం సుమన్ బాబుగా తిరిగి రాకూడదు. అదే పట్టుదల! అహింసాయ శిఖరాగ్రాల నధిరోహించాలనే ఆశ తిరోగమనం లేదు.

“టైన్ టైము వరకు స్టేషన్ దగ్గర ఉన్న మిత్రుని ఇంట్లో గడిపి సర్కార్ ఎక్స్ ప్రెస్ లో మద్రాసు చేరాను. శ్రీహరి స్టేషన్ కు వచ్చాడు. వాడి రూము పాండిబజార్ చెట్టియార్ మేడమీద బెట్ హాస్. గదిలో సామాను వగైరాలు చూడగానే శ్రీహరి నిలదొక్కుకుంటున్నాడనిపించింది నాకు.

“ ఆ రాత్రి నిద్ర లేకుండా ఎన్నో కబుర్లు చెప్పుకున్నాం. ఈ ఏడాదిన్నరలోనూ శ్రీహరి రచయితగా చాలా చావు దెబ్బలు తిన్నాడట. కొందరు ప్రాధ్యాపన తన కథలు విని, కొందరు దొంగచాటుగా రికార్డు చేసుకుని మరుసటి నెల అదే కథ సినిమాగా రిలీజు చేయగానే దిగ్భ్రాంతి చెంది నిస్సహాయంగా ఉండిపోయిన సంఘటనలూ, నిర్మాతల పేరిట రచనలు రాయించుకుని తనను హెస్ట్ రైటర్ గా మిగిల్చేసి తృణమో, వణమో చేతిలో పెట్టిన అతిరథ మహారథ లబ్ధప్రతిఫలైన రచయితలూ, శాసించి తన రచన కింత పారితోషికం కావాలని అడిగినప్పుడు “ఈ మద్రాసు నగరంలో ఒక క్వార్టర్ విస్కీ బాటిల్ కు సినిమా పాటలు, సినీ కథలు రాసే కవిగాళ్లుంటే నువ్వే మొదలుగా కవి” అని అవహేళన చేసిన సంఘటనలూ, దొంగచెక్కు లిచ్చి డబ్బు లెగవేసిన మహా మాయగాలైన నిర్మాతల అనుభవాలతో శ్రీహరి ముదిరిపోయి మరో మొసగాడై ఈ రోజు చిత్రసీమలో దొంగల్ని దొరల్ని దొంగల్లో దొరల్ని గుర్తువట్టగలిగే ప్రతిభ ఎలా సాధించింది వివరిస్తే వాడు ఎన్ని ప్రయాణాలు వడింది అర్థం మవుతుంది.

“నన్ను డైరెక్టరుకు శ్రీహరి పరిచయం చేశాడు. స్క్రిన్ రైట్స్ డ్రెస్ లతోపాటు చేశారు. అగ్ర నటులు పౌరాణిక పాత్రలు ధరించేవాళ్లు చిత్రసీమను చలాయిస్తున్న రోజులు. నేను ప్రత్యామ్నాయంగా ఉండి నిర్మాతలకు అందుబాటులో ఉండగల వర్తమాన నటుడ నని ప్రెస్ మీట్ లో చెప్పారు.

“సినీ పత్రిక లెన్నో నా మాటింగ్ ఫోటోలు ప్రచురించాయి.

“ఈ మధ్యలో పత్రికల ప్రచారం చూసి సుబ్బిరెడ్డి గారని ఒక ప్రముఖ నిర్మాత సంగీతాత్మక చిత్రంలో హీరో పాత్రకు బుక్ చేసుకుని అడ్వాన్సుగా రెండు వే లిచ్చి అగ్రిమెంటు కూడా రాయించుకున్నారు.

“నన్ను మళ్ళీ మద్రాసు తీసుకొచ్చిన మొదటి సినిమా అంశుమతి మాటింగూ, ఈ సంగీతాత్మక చిత్రం ఒకే నెలలో పూర్తయినా అంశుమతి అయిదు రోజు దాటి, సాగక మధ్యలో పెట్టుబడి కొరతతో ఆగిపోయింది. ఆ

రెండవ చిత్రం ముమ్మరంగా ముస్తాబులు వూర్చి చేసుకుని విడుదలయింది.

“కలెక్షన్ లో బాక్సాఫీసు రికార్డులు బద్దలుకొట్టింది. నిర్మాత సుబ్బిరెడ్డిగారు పారితోషికంగా 20 వేలు ముట్టజెప్పారు.

“సుమన్ బాబుకు బాంక్ ఖాతా ప్రారంభమైన రోజు.

“ఒక్కొక్కరే నిర్మాతలు రావడం, అడ్వాన్సు లివ్వటం, మాటింగులు ... పాడవుడి. శ్రీహరి సలహాతో డేట్స్ కోసం పి.వి. కూడా ఏర్పడ్డాడు.

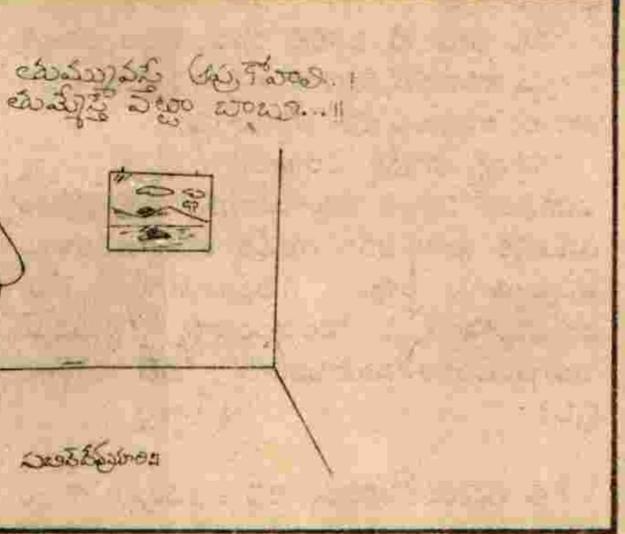
“రిజా కార్మిక పాత్ర నుంచి షోకిల్లా పాత్రలూ, ఎన్నో విభిన్నతలు ప్రదర్శించే పాత్రలు దొరికాయి. పారితోషికాన్ని దశలవారీగా పెంచుకుంటూ పోయాను.

“ఇంతింతై వటు డింతై ... అన్నట్లుగా కీర్తి మెట్లు ఎక్కుతున్నాను. కొత్త నిర్మాతలకు డేట్స్ ఇవ్వటానికి కష్టమైపోతోంది.

“ఇదే మద్రాసు రోడ్ల మీద నేనూ, శ్రీహరి బస్సుల్లో, కాలినడకన వెళ్లేవాళ్ళం. ఈ రోజు ఇద్దరం చెరో కార్లో తిరిగే స్థాయిలో ఉన్నాం.

“అలా వది వసంతాలు గడిచిపోయాయి.

“నాన్న పోవటం, అమ్మ బెంగతో నన్ను చూడాలని ఉత్తరం రాయడంతో కాకినాడ మీదకు దృష్టి మళ్ళింది. కాకినాడ వదిలి వస్తున్నప్పుడు నాన్న - ‘నా మాట జవదాటి గడవ దిగితే నీకు పిండతర్కణం చేసి, నాకు ఒక్కడే కొడుకు మిగిలా ఉనుకుంటాను. నేను బతికుండగా నా పితృత్వపు ఆస్తిలో చిల్లిగవ్వ నీకు ఇవ్వను’ అన్న ఆ కటువైన మాటలు నా మనఃఫలకం మీద చెరిగిపోలేదు. అన్నయ్య కూడా డాక్టర్ రెండుచేతులా సంపాదిస్తున్నాడు. చెల్లెలు రమ భర్త ఇంజనీరుగా వైజాగ్ లో ఉద్యోగం.

“అమ్మ నలహాతో రమ ఇంటికి వెళ్లి ఆడవడుచు కాసుకగా 25 వేలు చెక్కు ఇస్తే రమ ఎంతో సంబరపడింది. రమ స్నేహితులు, ఇరుగు పొరుగు వాళ్లు నన్ను చుట్టుముట్టి ఫోటోలు తీయించుకోవటం, ప్రశ్నల వర్షం కురిపించి, చుట్టం చూపుగా వచ్చిన నాకు ఒక్క రోజు దాటి ఉండలేని పరిస్థితి అయిపోయింది.

“కాకినాడ తిరిగి వచ్చి అమ్మకు చేతిలో ఉంచుకోమని వద్దన్నా వదివేలు చేతిలో పెట్టాను. నాన్న ఉన్నన్నాళ్లు లోలోపల నా గురించి కుమిలిపోతూనే పోయారని, సినిమా పిచ్చి వదిలి వెనక్కు వస్తేనే నా వాటా నాకు అప్పజెప్పమని అన్నయ్యతో గట్టిగా చెప్పి ఆఖరి క్యాన వదిలారట.

“నా వాటా పొలం శిస్తుగా 40 వేల రూపాయలు తీసుకోవమని ఇస్తుంటే నాన్న అత్తుకు విరుద్ధంగా, అన్నయ్య దయాధర్మంగా ఇస్తున్న ఆ డబ్బు వద్దని తిరస్కరించాను. అన్నయ్య కొద్దిగా నొచ్చుకున్నాడు.

“కాకినాడలో ఉన్న రెండురోజులూ నాకు విశ్రాంతి లేకుండా అమ్మ వైపు నుంచి కొందరు, నాన్న తరపువాళ్లు కొందరూ, ఎక్కడో దూరపు బంధు బలగ మంతా ఉడివడి కొందరూ వ్యాపారం పెట్టుకుంటాం నహాయం చేయమని, తన సినిమాలు డిస్ట్రిబ్యూషన్ హక్కులు ఇప్పించమని నన్ను వేధించటం మొదలుపెట్టారు. నాన్న బతికుండగా ‘సినిమా వేషగాడు, కులభ్రష్టుడు’ అని వెక్కిరించి ఎకసెక్యూలు చేసిన ఈ పెద్దమనుషులకు ఈ సుమన్ బాబే అవసర మయ్యాడు ఈ రోజు!

“స్థలం మార్చుగా ప్రశాంతంగా ఉంటుం దని నేను ఇక్కడకు వస్తే నా ఆశ నిరాశ అయింది. అమ్మ నన్ను ఓ ఇంటివాడిని కావాలని ఒత్తిడి తీసుకొచ్చింది.

“శ్రీహరి తేనాంపేట్ లో విడిగా ఇల్లు కొనుక్కుంటా నన్నాడు. శ్రీహరి ద్వారా సిటీలోనే రిలైర్లు జస్టిస్ మాధవరావుగారి అమ్మాయి రేవతి చాలా సోషియలుల్ యువతి అని నాకు ప్రపోజ్ చేశాడు. ఓ శుభ ముహూర్తాన అమ్మ, అన్నయ్య, రమలను పిలిచి పెళ్లి చూపులు కానిచ్చాను. అమ్మాయి ఆధునికంగా, చురుకుగా ఉంది కనుక ఈ సినిమా వృత్తిలో ఉన్న నాకు అన్నివిధాలా మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్ జంటగా ఉంటా రని చెప్పడంతో నా ఇష్టానికి మరింత బలం చేకూరి తాంబూలాలు వుచ్చుకున్నాం.

“నా పెళ్లి రంగరంగవైభవంగా జరిగింది. సినీ ప్రముఖు లెందరో వచ్చారు. అన్ని సినీ పత్రికలూ ఫోటోలతో, ప్రత్యేక శీర్షికలతో నా పెళ్లి వివరాలు

ప్రచురించాయి.

“నేను కూడా టి. నగర్ లో రెండంతస్తుల భవం కొన్నాను. కాకినాడలో కూడా నా ఆస్తి అనే దొకటి వుట్టే ఊరులో ఉండాలని కొని అద్దెకిచ్చాను.

“నాకర్నూ, చాకర్నూ ఏర్పడ్డారు. సినిమాల సంపెరగడంతో విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి, ఇంటి భోజన తినడానికి కూడా తీరిక ఉండేది కాదు. అవకాశం అన్నప్పుడు రావు. దీవముండగానే ఇచ్చక్కబెట్టుకోవాలి. సంపాదించాలి, ఎవ సంపాదించనంత సంపాదించాలి - అదే నిరంకృషి!

“ఈ నమరంలో కిరీటం లేని చక్రవర్తుల్లా రాజు చేస్తున్న అగ్ర నటులైన ఇద్దరు హీరోలు నా ప్రసిద్ధి మరుగున పడారు.

“శ్రీహరి కూడా చాలా పాపులర్ రైటరు యిపోయారు.

“నా భార్య రేవతి నగరంలో లీడింగ్ సాసైటీ ఉమన్ గా తన స్వంత వ్యక్తిత్వం పెంచుకుని, ఎన్నో మహిళా సమాజాలకు, క్లబ్బులకు అధ్యక్షురాలుగా, కార్యదర్శి హెడాల్ బిజీగా తిరుగుతూ ఉంటే మే మిద్దరం కలసి మనసారా గడిపిన క్షణాలు యుగాలుగా చెప్పుకోవచ్చు.

“శ్రీహరి మొత్తం నా సినీ జీవితం స్వీయ చరిత్రగా రాశాడు.

“అరుదుగా దొరికే విశ్రాంతి సమయాలలో ఏకాంతంగా కూర్చుని గతాన్ని ఆలోచించుకుంటుంటే మొదటి చిత్రంలో నా గొంతే నూటు కా దన్న అదే నిర్మాతలు ఈ రోజు నావంటి మహా నటుడు లేడని, ఒక చిత్రానికి కనీసం డేట్స్ కొనం నా గుమ్మం ముందు పడిగావులు పడుతుంటే ఈ సినీ జగత్తు ఎంత మాయతో కూడినదో నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది.

“ఈ వ్యామోహం, కీర్తి కాంక్ష వలలో పడి ఎంతమంది హీరోలుగా, హీరోయిన్లుగా కావాలని కలలు కని, మోసగాళ్ల మాయలో చిక్కుకుని నైతింగా, ఆర్థికంగా పతనమై ఈ రంగుల మాయ గారడీ మత్తునుంచి బయటపడలేక జూనియర్ ఆర్థిస్టులుగా మిగిలిపోయిన ఎందరినో నే నెరుగుదును. కొంతమంది తారాజ్వలాల జెట్ స్పీడులో పై కెడిగిపోయి తమను చుట్టుకున్న వ్యసనాలను వదులుకోలేక సంపాదించిన ఐశ్వర్యాన్ని అంతా పోగొట్టుకుని చివరి దశలో చందాల మీద అంత్యక్రియలు జరిపించుకున్న ఎందరో మహానుభావుల జీవితాలు నాకు తెలుసు.

“ఈ మద్రాసు సినీ పరిశ్రమ ఎంతమందినో మింగేసింది. ఎంతమందినో తారాస్థాయి కెగదోసింది.

“ప్రణాళికాబద్ధంగా క్రమశిక్షణతో జీవితాన్ని మలుచుకున్నవారు చిరస్థాయిగా నిలబడ్డారు. పరిశ్రమ వారిని చూసి భయపడింది కూడా.

“కీర్తి కంఠాతి అనేది ఒక భయంకరమైన వ్యసనం. ఆ తిక్కలు వ్యసనాలు ఎటుగా గుర్తించారు. ఇది ఎనిమిదో వ్యసనం.

“కాలచక్రంలో నా ఐశ్వర్యంతోపాటు నా కుటుంబమూ పెరిగింది. మేము నలుగుర మయ్యాయి. సంత సంత అబ్బాయి ప్రకీర్తి, అమ్మాయి సంధ్య వది, ఎనిమిదేళ్ల వాళ్లయ్యారు.

“రేవతికి, నాకూ కూడా తీరిక లేకపోవడంతో ఒక గోవాకు చెందిన యువతి గవర్నెస్ గా ఉంటూ మంచి

సభ్యత, నడవడులతో పెరిగి పెద్దయ్యారు. బాగా చదువుకుని మంచి మార్కులు తెచ్చుకుంటున్నారు.

వాళ్లను మళ్లీ నా వారసులుగా ఈ వృత్తిలో దించకూడదని పై చదువుల స్థాయిలో ఈ సినీమా ప్రభావానికి దూరంగా ఉండేలా హాస్టల్ లో ఉంచి చదివించాను.

“నా సంపాదన ఆదాయ నియంత్రణ శాఖ వారి పరిధులు దాటి విస్తరిస్తోంది. కాకినాడలో ఒక ఇల్లు కొన్నాను. భూములు, వాహనాలు - ఒక టేపిటి, దగ్గర బంధువు లందరి పేరన వలు సంస్థలు వెలిశాయి. అందులో సినీమా వంపిణీలు, భవన నిర్మాణం, ప్లాస్టిక్ పరిశ్రమ వంటివి ఎన్నో స్థాపించాను.

“శ్రీహరి హైదరాబాద్ తరలిపోయి ఓ దినపత్రిక ప్రచురణ సంస్థ నెలకొల్పాడు. వాడి కుటుంబమూ విస్తరించింది. మన స్వంత రాష్ట్రంలోనే చిత్ర పరిశ్రమను అభివృద్ధి చేయాలని ప్రముఖు లందరూ సంకల్పించడంతో నాంది ప్రస్తావనగా రెండు భవంతులు కొని, వెళ్ళూ, వస్తున్నాను.

“నా వయసు పై బడి పిల్లలు స్వతంత్రులవుతున్నారు. అమ్మాయి సంధ్యను గుంటూరులో ఒక జిల్లా కలెక్టర్ కిచ్చి వైభవోపేతంగా పెళ్లి చేశాను. కట్న కానుకలు సంధ్య రెండు తరాలు వెనుకకు చూసుకోకుండా ఉండేలా స్త్రీ ధనం ఏర్పరిచాను.

“నా ఆస్తుల అకౌంట్లు చూసే ఆడిటరు నా ఆదాయాన్ని పన్నుల బెడద నుంచి కాపాడుకోవాలంటే కృత్రిమంగా మా భార్యభర్తలు విడాకులు తీసుకుని వేర్యేరు కుటుంబాలుగా లెక్కలు చూపించట మొక్కటే శరణ్య మని సలహా ఇచ్చాడు.

“జీవితంలో ఇది చరమ దశ.

“విశ్రాంతి లేకుండా కూడబెట్టిన ఈ ఐశ్వర్యం నాకు నా కుటుంబ శాంతిని, సౌఖ్యాన్ని దూరం చేసింది. నిజమైన అభిమానమూ, అంతఃకరణలూ దూర మయ్యాయి. నా ఆశ్రయం కోరి వచ్చిన ప్రతివారూ నా నుంచి కోరినది డబ్బే!

“స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా కుటుంబం మధ్య మనసులు విప్పి మాట్లాడుకుని ఆహ్లాదంగా గడిపే క్షణాలే కరవయ్యాయి. మా అందరి మధ్య సంబంధం వ్యాపారాత్మకం.

“నా సగం ఆస్తిని రేవతి పేర పెట్టి వేరే భవంతి కొన్నాను. మే మిద్దరం విడాకులు తీసుకున్నా మని ప్రముఖపత్రిక లన్నీ సంచలనాత్మక విశేషంగా ప్రకటించాయి.

“అది చదివిన రోజు నా గుండె లోతున నేను వద్ద వేదన బీభత్స మై మనసును కుదిపివేసింది.

“ప్రకీర్తి ప్లాస్టిక్ ఇంజనీరింగులో ప్రవీణుడై అమెరికా నుంచి తిరిగి వచ్చి హైదరాబాద్ లో ప్యాక్టరీ నెలకొల్పాడు.

“అన్ని విధాలా వినుగెత్తిపోయిన నాకు ఈ సినీ జీవితం విరక్తి వుట్టించింది.

“నిర్మాతల ఒత్తిడిపై అరవయ్యో వడిలో కూడా పదహారేళ్ల కథానాయికతో డ్యూయెట్లు పాడుతూ నడించడం నాకే ఎబ్బె ట్టనిపించింది. చిత్ర నిర్మాణంలోనూ, ప్రేక్షకుల అభిరుచులలోనూ కొత్త నీరు రావడంతో క్రమంగా నాకు అవకాశాలు తగ్గ నారంభించాయి. ఈ మార్పు నాకు చాలా ఆనందమైంది.

“ప్రజలు నన్ను మరిచిపోవాలి! నేను తెరమరుగున పడాలి! స్వేచ్ఛగా, ఆనందంగా నా కుటుంబంతోనే నేను గడపాలి - ఇదే ఆహర్నిశం నా ఆవేదన.

“ఎల్లుండి నా వుట్టినరోజు. ఇరవై అయిదు వనంతాలు ఎంతో కనులవండువుగా నిర్మాతలు, అభిమాన సందోహాల మధ్య ప్రగల్భంగా జరిగే వర్యదినం.

“గేటు దర్వాజ్ వచ్చి ఒక కవరు రేవతి వంపించి దని నా చేతికిచ్చాడు.

“ఎంతో ఆత్రతగా, ఆందోళనతో కవరు చింపి చదువుతున్నాను.

“నా జీవిత నౌక కూలిపోయింది. నా చుట్టూ అంధకారం! ఈ నేల తల్లి కంపించి అందులో నేను తునా తునకలై క్రుంగిపోయి పడిపోతున్నట్లుగా ...

“కళ్లు నలుముకుని మళ్లీ చదివాను.

“పది సంవత్సరాలు మనం యాంత్రికంగానే కాపురం చేశాం. అందరికీ వుట్టినట్టే మనకి ఇద్దరు పిల్లలు వుట్టారు. నేను ఎన్నడూ ఐశ్వర్యం, ఈ నందవలూ మీ నుంచి కోరుకోలేదు. ప్రతి భార్య కోరుకునే నిండు ప్రేమ, రెండేళ్ల క్రితం రాజీవ్ అనే డాక్టరు నా జీవితంలో ప్రవేశించి నేను పోగొట్టుకున్న వన్నీ అతనిలో చూశాను, పొందాను. ఈ ఉత్తరం అందేనాటికి మేం జాంబియాలో ఉంటాం. నా గురించి మీరు ప్రయత్నం చేయడం శుద్ధ దండుగ. నా పేరున మీరు రాసిన ఆస్తు లన్నీ తిరిగి మీకే అప్పజెప్పతూ రాసిన విలునామా ప్లీడరు విశ్వనాథం గారి దగ్గర తీసుకోండి.”

“మెదడులో నరాలన్నీ కదిలిపోతున్నాయి.

“ఒక్క గావు కేక పెట్టాను.

“తర్వాత ఆస్పత్రిలో ట్రీట్ మెంట్ తో ప్రకీర్తి నన్ను హైదరాబాదు తీసుకెళ్లాడు.

“మద్రాసులో ఆస్తు లన్నీ అమ్మేశాం. ఈ మద్రాసులోనే తన తండ్రి మాట జవదాటి కాలు పెట్టాడు. కీర్తి కాంక్ష వలయంలో చిక్కుకుని ఎంతో ఎత్తుకు ఎదిగాడు. ఈ రోజు తాళి కట్టిన భార్యకు దూర మయ్యాడు.

“ప్రకీర్తి పెళ్లి జరిగింది. అతని పిల్లలలో తను కోల్పోయి ప్రేమ, ఆప్యాయతలు చూసుకుంటూ రోజులు వెళ్లబుచ్చుతున్నాడు.”

.. ..

“అర్థమైంది, మామయ్యా ఆ విలేకరి నెండుకు వంసేశారో” అంది కోడలు.

మందహాసం చేశాడు మామగారు. ★